

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדנ"י אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "מלכים ב" – פרק יג

א בַּשָּׁנָה עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לְיוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
מֶלֶךְ יְהוֹאָחַז בֶּן־יְהוֹאָשׁ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה
שָׁנָה: ב וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינַי יְהוָה וַיִּלֶךְ אַחֲרַי חַטָּאת יָרְבְּעוּ
בֶּן־נְבַט אֲשֶׁר־הֶחְטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־סָר מִמֶּנָּה: ג וַיַּחֲרֹאֲף
יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד ו חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אַרָם וּבְיַד בֶּן־הַדַּד
בֶּן־חֲזָאֵל כָּל־הַיָּמִים: ד וַיַּחַל יְהוֹאָחַז אֶת־פָּנָיו יְהוָה וַיִּשְׁמַע
אֱלֹהֵי יְהוָה כִּי רָאָה אֶת־לַחֲץ יִשְׂרָאֵל כִּי־לַחֲץ אַתֶּם מֶלֶךְ
אַרָם: ה וַיִּתֵּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיִּצְאוּ מִתַּחַת יַד־אַרָם
וַיָּשְׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶהֱלֵיהֶם כְּתַמּוֹל שֶׁלְשׁוֹם: ו אַךְ לֹא־סָרוּ
מִחַטָּאוֹת בֵּית־יָרְבֵּעַם אֲשֶׁר־הֶחְטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהֶן
הֶלֶךְ וְגַם הָאֲשֶׁרָה עֲמָדָה בְּשִׁמְרוֹן: ז כִּי לֹא הִשְׁאִיר לַיהוֹאָחַז
עַם כִּי אִם־חַמְשִׁים פָּרָשִׁים וְעֶשְׂרֵה רֶכֶב וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים

רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדש: ה ויתר דברי
 יהואחו וכל אשר עשה וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר
 דברי הימים למלכי ישראל: ט וישכב יהואחו עם אבתיו
 ויקברו בשמרון ומלך יואש בנו תחתיו: י בשנת שלשים
 ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחו
 על ישראל בשמרון שש עשרה שנה: יא ויעשה הרע בעיני
 יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
 את ישראל בה הלך: יב ויתר דברי יואש וכל אשר עשה
 וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלא הם
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: יג וישכב
 יואש עם אבתיו וירבעם ישב על פסאו ויקבר יואש
 בשמרון עם מלכי ישראל: יד ואלישע חלה את חליו אשר
 ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר
 אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: טו ויאמר לו אלישע קח
 קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: טז ויאמר ו למלך
 ישראל הרכב ידך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו
 על ידי המלך: יז ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר
 אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה

בְּאֶרֶם וְהִכִּיתָ אֶת־אֶרֶם בְּאֶפֶק עַד־כַּלְהָ: יח וַיֹּאמֶר קַח
הַחֲצִים וַיִּקַּח וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הֲרַ־אֲרָצָה וַיִּךְ
שְׁלֹשׁ־פַעַמִּים וַיַּעֲמֵד: יט וַיִּקְצֹף עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
לְהַכּוֹת חֲמִשׁ אוֹ־שֵׁשׁ פַּעַמִּים אַז הִכִּיתָ אֶת־אֶרֶם עַד־כַּלְהָ
וַעֲתָה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים תִּכֶּה אֶת־אֶרֶם: כ וַיָּמַת אֱלִישָׁע וַיִּקְבְּרוּהוּ
וַגְּדוּדֵי מוֹאָב יָבֹאוּ בְּאֶרֶץ בָּא שָׁנָה: כא וַיְהִי הֵם ׀ קְבָרִים
אִישׁ וְהֵנָּה רָאוּ אֶת־הַגְּדוּד וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת־הָאִישׁ בְּקִבְרוֹ
אֱלִישָׁע וַיִּלְךָ וַיִּגַע הָאִישׁ בְּעַצְמוֹת אֱלִישָׁע וַיְחִי וַיִּקָּם
עַל־רַגְלָיו: כב וַחֲזָאֵל מֶלֶךְ אֶרֶם לָחַץ אֶת־יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי
יְהוֹאָחָז: כג וַיַּחֵן יְהוָה אֹתָם וַיִּרְחַמֵם וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם לְמַעַן בְּרִיתוֹ
אֶת־אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְלֹא אָבָה הַשְׁחִיתָם וְלֹא־הִשְׁלִיכָם
מֵעַל־פָּנָיו עַד־עַתָּה: כד וַיָּמַת חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֶרֶם וַיִּמְלֹךְ
בֶּן־הֶדֶד בְּנוֹ תַחְתָּיו: כה וַיָּשָׁב יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז וַיִּקַּח
אֶת־הָעָרִים מִיַּד בֶּן־הֶדֶד בֶּן־חֲזָאֵל אֲשֶׁר לָקַח מִיַּד יְהוֹאָחָז
אָבִיו בַּמְּלַחְמָה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים הִכָּהוּ יוֹאָשׁ וַיָּשָׁב אֶת־עָרֵי
יִשְׂרָאֵל:

ספר "מלכים ב" – פרק יד

א בַּשָּׁנָה שְׁתַּיִם לְיוֹאָשׁ בֶּן־יֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
אֲמַצְיָהוּ בֶן־יֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה: ב בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
הָיָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וַתִּשַׁע שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוֹ
יְהוֹעֲדָן יְהוֹעֲדָן מִן־יְרוּשָׁלַם: ג וַיַּעַשׂ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינָי יְהוָה רַק
לֹא כְדוֹד אָבִיו כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה יוֹאָשׁ אָבִיו עָשָׂה: ד רַק
הַבְּמוֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעַם מִזְבְּחִים וּמִקְטָרִים בַּבְּמוֹת:
ה וַיְהִי כֹאֲשֶׁר חִזְקָה הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיֵּךְ אֶת־עַבְדָּיו הַמַּכִּים
אֶת־הַמֶּלֶךְ אָבִיו: ו וְאֶת־בְּנֵי הַמַּכִּים לֹא הֵמִית כַּכָּתוּב
בְּסֵפֶר תּוֹרַת־מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר לֹא־יֹמְתוּ אָבוֹת
עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־יֹמְתוּ עַל־אָבוֹת כִּי אִם־אִישׁ בְּחֻטָּאוֹ
יָמוּת יוֹמָת: ז הוּא־הִכָּה אֶת־אָדוֹם בְּגִי־הַמֶּלֶח עֲשֶׂרֶת
אֲלָפִים וַתִּפֹּשׂ אֶת־הַסֵּלַע בַּמִּלְחָמָה וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ
יְקַתָּאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ח אַז שָׁלַח אֲמַצְיָה מְלָאכִים
אֶל־יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז בֶּן־יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָכֵה
נְתַרְאָה פָּנִים: ט וַיִּשְׁלַח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־אֲמַצְיָהוּ

מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר הַחוּחַ אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן שְׁלַח אֶל־הָאָרֶז
אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן לֵאמֹר תְּנֵה־אֶת־בֵּיתְךָ לְבְנֵי לְאִשָּׁה וְתַעֲבֹר
חַיֵּית הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן וְתִרְמַס אֶת־הַחוּחַ: י הִכָּה הַכִּיֵּת
אֶת־אָדוֹם וּנְשֹׂאֶךָ לְבֶךָ הַכָּבֵד וְיָשֶׁב בְּבֵיתְךָ וְלָמָּה תִתְגַּרֶּה
בְּרָעָה וְנִפְלְתָה אִתָּה וִיהוּדָה עִמָּךְ: יא וְלֹא־שָׁמַע אֲמַצְיָהוּ
וַיַּעַל יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיִּתְרָאוּ פָנִים הוּא וְאֲמַצְיָהוּ
מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּבֵית שָׁמֶשׁ אֲשֶׁר לִיהוּדָה: יב וַיִּנְגַּף יְהוּדָה
לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנְסוּ אִישׁ לְאָהָלוֹ לְאֵהָלָיו: יג וְאֵת אֲמַצְיָהוּ
מֶלֶךְ־יְהוּדָה בֶּן־יְהוֹאָשׁ בֶּן־אֲחִזְיָהוּ תִפַּשׁ יְהוֹאָשׁ
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שָׁמֶשׁ וַיָּבֵאוּ וַיָּבֵא יְרוּשָׁלַם וַיִּפְרֹץ
בַּחוּמַת יְרוּשָׁלַם בְּשַׁעַר אֶפְרַיִם עַד־שַׁעַר הַפְּנֵה אַרְבַּע
מֵאוֹת אַמָּה: יד וְלָקַח אֶת־כָּל־הַזֹּהָב וְהַכֶּסֶף וְאֵת
כָּל־הַכֵּלִים הַנִּמְצָאִים בֵּית־יְהוָה וּבְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְאֵת בְּנֵי הַתַּעֲרֵבוֹת וַיֵּשֶׁב שְׁמֵרוֹנָה: טו וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹאָשׁ
אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ וְאֲשֶׁר נִלְחַם עִם אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:
טז וַיֵּשְׁכֶב יְהוֹאָשׁ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּשְׁמֵרוֹן עִם מַלְכֵי

יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יַרְבְּעָם בְּנוֹ תַחְתָּיו: יז וַיְחִי אַמְצִיָּהוּ
בֶן־יֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל חֲמִשׁ עָשָׂר שָׁנָה: יח וַיֵּתֶר דְּבָרֵי אַמְצִיָּהוּ
הֵלְאֵהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה:
יט וַיִּקְשְׂרוּ עָלָיו קָשָׁר בִּירוּשָׁלַם וַיָּנֶס לְכִישָׁה וַיִּשְׁלְחוּ
אַחֲרָיו לְכִישָׁה וַיִּמְתְּהוּ שָׁם: כ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ עַל־הַסּוּסִים
וַיִּקְבְּרוּ בִירוּשָׁלַם עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד: כא וַיִּקְחוּ כָל־עַם
יְהוּדָה אֶת־עֲזוּרְיָה וְהוּא בֶן־שֵׁשׁ עָשָׂר שָׁנָה וַיִּמְלְכוּ אֹתוֹ
תַּחַת אָבִיו אַמְצִיָּהוּ: כב הוּא בָּנָה אֶת־אֵילַת וַיִּשְׁבֶּה
לְיְהוּדָה אַחֲרֵי שְׁכַב־הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו: כג בַּשָּׁנָה
חֲמִשׁ־עָשָׂר שָׁנָה לַאֲמִצִּיָּהוּ בֶן־יֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ
יַרְבְּעָם בֶּן־יֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן אַרְבַּעִים וְאַחַת
שָׁנָה: כד וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה לֹא סָר מִכָּל־חַטָּאוֹת
יַרְבְּעָם בֶּן־נְבַט אֲשֶׁר הֶחְטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל: כה הוּא הֵשִׁיב
אֶת־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל מִלְּבוֹא חֲמַת עַד־יָם הָעַרְבָה כַּדְּבַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־עַבְדּוֹ יוֹנָה בֶּן־אֲמִתִּי הַנְּבִיא
אֲשֶׁר מָגַת הַחֶפֶר: כו כִּי־רָאָה יְהוָה אֶת־עַנְיֵי יִשְׂרָאֵל מְרָה

מֵאֵד וְאֶפֶס עָצוּר וְאֶפֶס עָזוּב וְאֵין עֵזֶר לְיִשְׂרָאֵל:
כִּז וְלֹא־דָבָר יִהְיֶה לְמַחֲוֹת אֶת־שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
וַיּוֹשִׁיעֵם בְּיַד יְרֻבְעָם בֶּן־יֹאָשׁ: כח וַיִּתֵּר דְּבַר־יְרֻבְעָם
וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־נִלְחַם וְאֲשֶׁר הֵשִׁיב
אֶת־דַּמְשֶׁק וְאֶת־חֶמֶת לַיהוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דְּבַר־יְהִימִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: כט וַיִּשְׁכַּב יְרֻבְעָם
עִם־אֲבֹתָיו עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ זְכַרְיָה בְּנוֹ תַחַתָּיו:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)

וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)